

[Erling Dinesen.]

Jeg mener altså, det er afgørende nødvendigt, at der gøres noget effektivt på dette område, og det er baggrunden for mit spørgsmål.

Socialministeren (Nathalie Lind): I anledning af hr. Erling Dinesens spørgsmål om ekspeditionstiden i direktoratet for ulykkesforsikring og i ulykkesforsikringsrådet vil jeg gerne sige følgende:

Hr. Erling Dinesen rejste jo ikke mindst spørgsmålet angående dagpenge, og vi kan da være enige om, at det er af største betydning, at der foreligger en afgørelse så hurtigt som muligt. Men der blev allerede for en del år siden gennemført den ordning, at forsikringsselskaberne, hvis de skønner, at ulykkestilfældet begrundet krav på dagpenge efter ulykkesforsikringsloven, uden forelæggelse for direktoratet kan påbegynde udbetaling af dagpenge i de mindre alvorlige tilfælde.

Jeg kan oplyse, at antallet af anmeldelser til forsikringsselskaberne om ulykkestilfælde i henhold til ulykkesforsikringsloven i de senere år har andraget ca. 51.000 årlig; heraf videresendes de ca. 10.000 årlig til direktoratet for ulykkesforsikringen, men i praksis begynder forsikringsselskaberne også dagpengeudbetalingen i mange af de sager, der videresendes til direktoratet, uden at afvente dettes afgørelse. I de tilfælde, hvor der ikke umiddelbart af forsikringsselskabet eller af direktoratet kan træffes afgørelse af dagpengespørgsmålet, henvises den tilskadekomne til indtil videre at søge at få dagpenge udbetalt i henhold til sygeforsikringsloven, og da den tilskadekomne i et stort antal tilfælde vil være berettiget til dagpenge i medfør af denne lovgivning, er der normalt på denne måde sikret hjælp i den første tid efter tilskadekomsten.

Men når det er sagt, må jeg føje til, at i en del tilfælde må afgørelsen trække ud af forskellige grunde, som hverken direktoratet eller ulykkesforsikringsrådet i princippet har indflydelse på, og dér vil jeg navnlig henviser til, at der i ulykkesforsikringsloven er fastsat særlige lægelige og retlige kriterier for adgangen til ydelserne efter loven, og at det skal påses, at disse kriterier er opfyldt. Det medfører ifølge sagens natur undertiden et tidkrævende arbejde; der må

indhentes erklæringer fra speciallæger og institutioner.

Som hr. Erling Dinesen sikkert også er klar over, foretog forvaltningsnævnets sekretariat i 1964 efter socialministeriets anmodning en undersøgelse af forretningsgangen med henblik på mulighederne for at nedbringe ekspeditionstiden. Jeg beklager, at der stadig kommer klager ind, og jeg ved, at den undersøgelse er gammel, men jeg vil gerne føje til, at vi såvel i ministeriet som i direktoratet har den største interesse i, at afgørelsen af disse sager foreligger hurtigst muligt, og at der foregår et løbende samarbejde mellem ministeriet og direktoratet med henblik på mulighederne for rationalisering.

Så siger hr. Erling Dinesen, at der kommer et stort antal klager, og mener, at samtlige folketingsmedlemmer skulle have modtaget klager. Det er efter det for mig oplyste ikke forholdet, at vi f. eks. i ministeriet får mange klager, og heller ikke i ulykkesforsikringsrådet eller i direktoratet modtager man i påfaldende omfang klager over ekspeditionstiden; men som jeg nævnte i begyndelsen: der er forhold, som kan nødvendiggøre, at sagen trækker noget ud, men vi er alle interesseret i at få en så god forretningsgang som muligt.

Erling Dinesen: Jeg vil gerne takke for redegørelsen. Jeg er selvfølgelig klar over, at der kan være vanskeligheder i forbindelse med store principielle sager, men det, der er afgørende her, er, at de pågældende får besked om, hvordan sagen ligger, får noget at vide om, hvad der sker, og det har jeg altså en fornemmelse af at de ikke gør. Jeg ved ikke, hvor mange klager der kommer ind — det har jeg ingen statistik over — men noget af det, jeg møder oftest på møder ude omkring i landet, er netop klager over ekspeditionen i direktoratet for ulykkesforsikringen vedrørende disse ting.

Jeg er bekendt med, at dagpenge kan udbetales, før der er sket en egentlig afgørelse. Jeg har en sag her, som gik ind den 17. juni i år; den pågældende har fået dagpenge, de er ophørt nu, og der er kun socialkontoret tilbage. Der er forløbet næsten 6 måneder, men den pågældende har ikke hørt ét ord fra direktoratet om, hvordan det går med denne sag. Det er et dybt alvorligt problem